

Maan over het bloed.

Oceanen van eenzaamheid
op deze onmetelijke
aardbol

storten water
uit droge ogen
bij het zien
van al deze doden

rivier lijken
dansend
op de golven

rode wateren
klateren uit de bekken
van dezelfde wolven
die als van alle tijden
met klappende kaken
het waardevolle, weerloze
recht in de hartstreek raken

zwarte gaten
en rokend kruit,

straten van geronnen bloed
als uitgerolde lopers
die welkom heten

rollen hier
de wereld
in
en
uit.